

CP
15 DE JUNY 2018
6.1.

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP D'UNITS PER AVANÇAR PER QUÈ S'ENCARREGUI LA REDACCIÓ DEL PLA DIRECTOR DEL MODERNISME A TARRAGONA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A darreries del segle XIX i en els primers decennis del segle XX a Europa quallà un estil artístic que barrejava l'estètica medieval, amb l'art popular, l'interès per la natura i la incorporació del ferro com a element artístic. Aquest estil es conegué com a *Art Nouveau* i a Catalunya se singularitzà com a Modernisme, el qual adquirí especificitat pròpia en l'art, la literatura i, àdhuc, en la cultura en totes les seves vessants.

La Dra. Anna Isabel Serra Masdeu, professora d'Art a la Universitat Rovira i Virgili, en la introducció que escrigué per al llibre «Recorregut per la Tarragona Modernista» afirmava: «Tarragona també va adoptar alguns criteris d'aquesta moda en les seves construccions. La llibertat creativa que establí aquesta tendència la trobem a la ciutat en edificis que tenen una indiscutible fisonomia pròpia.»

Tarragona, en el tombant de segle, patia una forta crisi demogràfica i, a més de no comptar amb una indústria potent, estava òrfena d'una burgesia emprenedora que disposés de recursos per destinar a la construcció dels edificis singulars que proliferaven en altres ciutats industrials del país.

Tanmateix la ciutat, ni que fos d'esquitllentes, participà de l'esperit modern que emmirallava arquitectes i seduïa burgesos d'esperit emprenedor. Antoni Gaudí hi deixà la primera i única obra que hom disposa al Camp de Tarragona. L'arquitecte Josep M. Jujol hi construï el Teatre Metropol, entre altres edificis. Josep M. Pujol de Barberà, Ramon Salas, Alfons Barba, Lluís Domènec i Montaner, August Font, Juli M. Fossas, Bernardí Martorell, Pau Monguió i Francesc de P. Morera, projectaren un bon grapat d'edificis públics i privats impregnats de l'àuria modernista.

Les seves obres són avui patrimoni de la ciutat: el Mausoleu de Jaume I, la Quinta de Sant Rafael, l'altar del Santuari de Jesús i Maria, la Casa Ximenis, la Casa de l'Abat, l'Església de Sant Llorenç, el Col·legi de les Teresianes, el Seminari, la Casa Rossell, el Rectorat de la URV, la Casa Ripoll, la Casa Cobos, la Casa Musolas, el Mercat Central, la Cooperativa Obrera Tarraconense, l'antiga seu de La Salle a la plaça Imperial Tarraco, la Plaça de Toros, el Balcó del Mediterrani, la Casa Salas, l'Ermida de la Salut, la Fàbrica de la Chartreuse, etc.

Indubtablement el llegat modernista de Tarragona és extens, singular i divers. Abasta espais urbans, arquitectura funerària, industrial, de lleure, religiosa, d'ensenyament, pública i residencial, a més de l'escultura i el mobiliari. Un llegat que cal donar a conèixer i que es pot convertir en un atractiu turístic, a més de ser una eina de dinamització econòmica.

Prèviament cal tenir una diagnosi acurada de la situació real de l'estat d'aquest patrimoni. Algunes construccions —Quinta de Sant Rafael o el Teatre Metropol— estan malmeses i necessiten intervencions urgents. És bàsic un Centre d'Interpretació del Modernisme, a més de fer realitat l'Arxiu Jujol.

El Pla Director que es proposa ha d'estar vinculat necessàriament amb la URV, ja que ha de ser un projecte transversal, de territori i construït sota l'aixopluc de l'acadèmia, que és qui té els coneixements profunds, de calat, que requereix aquest Pla. Així mateix, els alumnes que hi treballin i el seu entorn, seran els qui, en el futur, defensin el nostre patrimoni, que sentiran com a seu: aquesta sí que és una manera real de cosir i crear sinèrgies entorn un projecte de ciutat a curt, mig i llarg termini.

Tanmateix, dins la mateixa Universitat, hi haurien de treballar les àrees de lletres, turisme, arquitectura i economia, de tal manera que no es fes únicament un inventari de l'obra modernista de la ciutat, o quedés com una feina teòrica, sinó que es tractés també la gestió econòmica i explotació, buscant establir els usos més sostenibles, idonis i amb major retorn cap als tarragonins.

Aquest projecte de Pla Director no es pot dur a terme, només, des de l'Ajuntament, però ha de ser el consistori qui l'encapçali i en tingui la iniciativa. És la manera de posar al lloc que li pertoca tot el nostre patrimoni modernista, dotant-lo de discurs. Evitarem així que els edificis arribin a un punt de no retorn, per anys de deixadesa i oblit.

Per tot plegat, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents **ACORDS:**

PRIMER. Encarregar durant el 2018 el Pla Director del Modernisme a Tarragona.

SEGON. Que la redacció del Pla es faci sota l'aixopluc d'un conveni amb la URV (i si pogués ser, en forma d'addenda d'un conveni marc ja existent), per tal que hi quedin vinculades les àrees de la universitat que es considerin (especialment lletres, economia, arquitectura i turisme), a més de buscar la complicitat amb els agents del territori (Fundació el Trencadís, COAC, Arxiu Jujol, etc.).

TERCER. Que el seguiment el faci la Comissió Municipal del Modernisme o qualsevol altre òrgan que es consideri oportú des del Consistori.

Tarragona, 7 de juny de 2018

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Josep Maria Prats Batet
Portaveu del Grup Municipal d'Units per Avançar